

**ΜΑΡΚΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ «Πάνω απ' όλα με ενδιαφέρει το ήθος της ζωγραφικής»
Δημοσιευμένο στη στήλη «Αυτοπροσδιορισμοί» του Χρήστου Θεοφίλη, «Η Αυγή» 22
Ιουνίου 2011**

Γεννήθηκα στην Αθήνα το 1955 και έζησα στο Λονδίνο από το 1974 ως το 1980 σπουδάζοντας ζωγραφική. Το Λονδίνο με προίκισε με τη γνώση των μουσείων και την αγάπη για πειθαρχημένη δουλειά. Από μικρό παιδί είχα πάθος για τα υλικά της ζωγραφικής και τις τεχνικές της. Ζωγράφιζα σχεδόν ανέκαθεν. μια και το πρώτο μου μεγάλο έργο με λάδι έγινε στα 14 χρόνια μου. Η ζωγραφική μου δεν έχει ίσως την ομοιομορφία ή την συνέπεια άλλων συναδέλφων. ιδιαιτερότητα που, μαζί με την έλλειψη ικανοτήτων προβολής του έργου μου, είχε ως αποτέλεσμα να μένει συχνά στο περιθώριο της καθημερινής καλλιτεχνικής επικαιρότητας. Παρ' όλα αυτά νομίζω ότι, στο πλαίσιο μιας εν γένει ρεαλιστικής απεικόνισης του κόσμου, διακρίνεται από μια ιδιαίτερη γεωμετρία και μια μέριμνα των υλικών. Καταπιάστηκα όχι μόνο με διαφορετικές τεχνικές αλλά και με διαφορετικά είδη τέχνης, πηδώντας συχνά από το ένα στο άλλο κατά το δοκούν - ζωγραφική, σκηνογραφία, εικονογράφηση βιβλίων, εκκλησιαστική τοιχογραφία, εικόνες, χαρακτηριστική, σχέδιο, μονοτυπίες. Παράλληλα με τη ζωγραφική πράξη, η μελέτη της ιστορίας της τέχνης ήταν πάντα στις προτεραιότητές μου με αποτέλεσμα να ενδιαφερθώ και για τη θεωρητική πλευρά της τέχνης, ιδιαίτερα της νεοελληνικής. επιμελούμενος ένα βιβλίο για τη ζωγραφική του Σπύρου Παπαλουκά και μια έκθεση για το Άγιον Όρος στη νεοελληνική τέχνη. Θα μπορούσα να ορίσω τα τοπία, τις νεκρές φύσεις, τον κόσμο του εργαστηρίου μου και τα δέντρα ως τις κυρίαρχες θεματικές ενότητες, που ωστόσο έρχονται σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με τον τρόπο ζωγραφικής τους. Το ήθος της ζωγραφικής με ενδιαφέρει πιο πολύ από το ύφος ή το θέμα. Η πολυμορφία στη δουλειά μου ίσως μπορεί να παραλληλιστεί με τις μουσικές μου προτιμήσεις, όπου με άνεση μεταφέρομαι από τον Καζαντζίδα στην Κάλλας ή από την ινδική μουσική σε μεσαιωνικά μαδριγάλια! Μεγάλο μέρος της εργασίας μου αναφέρεται στο Άγιον Όρος, θεωρητικά και πρακτικά, ως πηγή έμπνευσης αλλά και ως χώρος εκτέλεσης έργων κατά παραγγελία. Η αγάπη μου για τη φύση συνδυασμένη με τη μελέτη της ιστορίας της τέχνης αποτελούν τους δύο κεντρικούς άξονες της πρόσφατης δουλειάς μου, που αφορά τον τρόπο αναπαράστασης του Δέντρου στη διάρκεια της ιστορίας, από τους αρχαίους χρόνους ως σήμερα και από την Ανατολή ως τη Δύση. Θα είναι ένα «μουσείο», μια ιστορία της τέχνης χωρίς λόγια, με άξονα το δέντρο.